

ΑΠ 1664/2022: Η διάταξη του άρθρου 59 παρ. 1 ΚΠΔ εφαρμόζεται προεχόντως, όταν κάποιο σοβαρό νομικό ζήτημα, το οποίο πρέπει να επιλυθεί από το οικείο αναιρετικό τμήμα, έχει παραπεμφθεί ήδη στην Ολομέλεια του Αρείου Πάγου, όπου και εκκρεμεί (η ως άνω απόφαση, κατ' ανάλογη εφαρμογή του άρθρου 59 ΚΠΔ και για την ενότητα της νομολογίας και την αποφυγή έκδοσης αντιφατικών αποφάσεων, ανέβαλε την έκδοση απόφασης επί της κρινόμενης αίτησης αναίρεσης, εωσότου εκδοθεί οριστική απόφαση για το ζήτημα από την πλήρη ποινική Ολομέλεια του Αρείου Πάγου, όπου είχε παραπεμφθεί με άλλη απόφαση για το ζήτημα του ποια χρέη υπάγονται και ποια εξαιρούνται από το αδίκημα του άρθρου 25 Ν 1882/1990)

«...

Κατά το άρθρο 59 παρ.1 του ΚΠΔ, όταν η απόφαση σε ποινική δίκη εξαρτάται από άλλη υπόθεση, για την οποία έχει ασκηθεί ποινική δίωξη, η πρώτη αναβάλλεται εωσότου εκδοθεί αμετάκλητη απόφαση στη δεύτερη δίκη. Από τη διάταξη αυτή προκύπτει, ότι η προβλεπόμενη υποχρεωτική αναβολή ή αναστολή (όρος ταυτόσημος) της ποινικής δίκης γίνεται, όταν στην αναβαλλόμενη δίκη ανακύπτει ως προδικαστικό ζήτημα το ίδιο ποινικό ζήτημα που εκκρεμεί ως κύριο αντικείμενο στην άλλη συναφή δίκη, η οποία πρέπει να εκκρεμεί στο στάδιο της κύριας διαδικασίας, και όχι της προδικασίας. Από τη διατύπωση και το σκοπό της διάταξης αυτής, προκύπτει ότι έχει θεσπισθεί προς αποφυγή έκδοσης αντιφατικών αποφάσεων, και για την ασφαλέστερη διάγνωση του νομικού ζητήματος, μπορεί δε να εφαρμοσθεί και στην αναιρετική δίκη. Αυτό συμβαίνει, προεχόντως, όταν κάποιο σοβαρό νομικό ζήτημα, το οποίο πρέπει να επιλυθεί από το οικείο αναιρετικό τμήμα, έχει παραπεμφθεί ήδη στην Ολομέλεια του Αρείου Πάγου, όπου και εκκρεμεί (ΑΠ 1406/2020).

...

Ο Αντεισαγγελέας του Αρείου Πάγου, με την ένδικη από 23-12-2021 αναίρεσή του, αποδίδει στην προσβαλλόμενη απόφαση την εκ του άρθρου 510 παρ. 1 στ. Ε΄ ΚΠΔ πλημμέλεια, ισχυριζόμενος ότι το Τριμελές Πλημμελειοδικείο Καβάλας, εσφαλμένα ερμήνευσε και εφάρμοσε και την ουσιαστικού δικαίου διάταξη του άρθρου 66 και 469 ΠΚ, με το να εξαιρέσει από την αντικειμενική υπόσταση του εγκλήματος του άρθρου 25 παρ.1 Ν. 1882/1990 χρέη, τα οποία λόγω ποσού δεν στοιχειοθετούν φορολογικά αδικήματα του άρθρου ΚΦΔ, ενώ θα έπρεπε κατ' ορθή ερμηνεία και εφαρμογή να ταυτισθεί με την γνώμη της μειοψηφούσας Πλημμελειοδίκη σύμφωνα με την οποία, η κατηγορουμένη έπρεπε να κηρυχθεί ένοχη της αποδιδόμενης σ' αυτήν πράξης, αφού, όπως ακριβώς αναγράφεται στην

απόφαση (σελ 8 αυτής) : “... δεν συντρέχει εν προκειμένω ζήτημα εφαρμογής της διάταξης του άρθρου 469 ΠΚ σε συνδυασμό με το άρθρο 2 παρ.1 ΠΚ και εντεύθεν μη υπολογισμού χρεών που περιλαμβάνονται στον ως άνω πίνακα. Περαιτέρω, η εξάλειψη του αξιοποιήσιμου και η αναστολή της ποινικής δίωξης, που προβλέπονται στο άρθρ. 25 παρ. 5 του Ν.1882/1990, αφορούν το συνολικό χρέος του πίνακα, και συνεπώς, οι εν λόγω διατάξεις δεν εφαρμόζονται επί ρύθμισης ορισμένων μόνο χρεών αυτού ..”.

Το ίδιο ποινικό ζήτημα ωστόσο, εκκρεμεί σε άλλη συναφή δίκη και ειδικότερα, έχει παραπεμφθεί με την υπ’ αριθμό 1579/28-11-2022 απόφαση του Ζ΄ Ποινικού Τμήματος, στην πλήρη Ποινική Ολομέλεια του Αρείου Πάγου και εκκρεμεί η έκδοση απόφασης, επί υποθέσεως παραβάσεως των διατάξεων του άρθρου 25 παρ. 1α΄, β΄ του Ν. 1882/1990, 469 του νέου ΠΚ και 66 του ΚΦΔ. Συνεπώς, για την ενότητα της νομολογίας και την αποφυγή έκδοσης αντιφατικών αποφάσεων συντρέχει νόμιμη περίπτωση αναβολής, κατ’ ανάλογη εφαρμογή του άρθρου 59 ΚΠοινΔ, έκδοσης απόφασης επί του παραπάνω λόγου της κρινόμενης αίτησης αναίρεσης, εωσότου εκδοθεί οριστική απόφαση για το άνω ζήτημα από την πλήρη ποινική Ολομέλεια του Αρείου Πάγου.

...»